

Quan algú, cobard o mesquí, us digui que la lluita és perillosa i que en la lluita s'arrisca la vida, dieu-li que és veritat però que els valents sols moren una vegada i que els covards moren mil vegades de por d'enfrentar-se amb la mort.

Organ Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya (Passionaria)
№49 (Nova época) Donatiu 50 ctms. 15 de Novembre 1947

FRONT A UN PAOROS HIVERN DE FAM I MISERIA!!
ENDAVANT EN LA LLUITA PER MÉS PA!! MÉS SALARI!! PER LA REPUBLICA!!

Catalans! Patriotes Tots!

El règim franquista s'ensorra pels quatre costats assedegat de sang i carregat de responsabilitats per llur incapacitat en resoldre els greus problemes polítics i econòmics que cada dia fan augmentar les desgràcies dels pobles hispànics.

Els falangistes prometeren "una España grande y libre", una Espanya de "ni un hogar sin lumbré, ni un español sin pan" i han portat a les terres hispàniques un allau de fam, terror i indignitat nacional.

La nostra Catalunya, part important del conjunt de pobles hispànics, ha sofert i sofreix el pes brutal de l'opressió nacional, el saqueig de llurs terres i les conseqüències sanguants del terror feixista.

Sempre hem tingut una vida miserable sota el règim franquista, però aquest hivern es presenta terriblement dur per les capes populars de Catalunya i especialment per la nostra classe obrera.

Al intensificar la tramesa de queviures a l'estranger, Franco porta a cap la promesa que feu als catalans d'apretar-nos el cinturó, l'únic que ens ha complert. En els primers dies del mes d'Octubre les autoritats falangistes han afluït el racionament del pa, cosa veritablement miraculosa, tenint en compte la insignificància del que es venia donant. L'esmentada mesura ha tingut ressó tràgic en els preus de tots els queviures on el pa de 1'25 pessetes els 250 grams ha augmentat a 3'25 els 125 grams; les patates de 3'50 el Kg a 6 pessetes; la carn té el preu astronòmic de 50 pessetes Kg, però Franco ha tramés 250.000 caps de bestiar a l'exèrcit americà d'Alemanya; el peix és solament pels estraperlistes i funcionaris falangistes; un vestit costarà 700 pessetes a qui pugui comprar-lo a plaços; una manta de Tarragona costa 300 pessetes i unes sabates que 6 mesos darrera valien 90 pessetes han pujat a 160.

Per apaigavar la indignació del poble, el Consell de Ministres franquista, a la vegada que anunciava l'afluïment de la ració de pa, ha comunicat que com teniem una gran collita de llegums això no tenia cap importància. Res més criminal que enganyar al poble d'aquesta manera quan se sap que aquesta afirmació és una veritable falòrnia, ja que tant al Nord, com a Castella, Llevant i també a la nostra Catalunya, les collites han minvat extraordinàriament conseqüència de la manca d'adobs, dels robatoris de les "Juntas de Abastos" i les comissions de requisita dels falangistes.

Aquesta situació relacionada amb els queviures i la roba d'abric, hem d'ajuntar-hi les criminals condicions de la vivenda, tan miserables com es pugui imaginar. Tenim barriades populars com Somorrostro, Can Túnis i Can Baró on les famílies obreres viuen a l'edat de la pedra i de la llauna, pitjor que bèsties, amb barraques de cartró i pedra i les conegudes "xavolles" de la guerra, on malviuen amuntegats pares i fills.

La política franquista s'ha orientat a construir unes "cases Barates", que són cares, dolentes i poques, on ha col·locat a funcionaris falangistes, ex-combatens recalcitans, pinxes, xivatos i esquirols d'algunes fàbriques. La construcció d'aquestes "cases Barates" han servit principalment per organitzar l'estraperlo del ciment i del ferro en gran escala perquè quatre empreses de la construcció, a mans dels jerarques falangistes, facin els negocis ben arrodonits.

Els nostres obrers i obreres viuen una vida miserable, de fam i explotació com no es recorda a la història de les nostres fàbriques. No es pot viurer amb els salaris que donen les empreses si s'han de pagar preus escandalosos pels queviures i la roba per abrigar-se, criminal circumstància que aprofiten els empresaris franquistes per obligar als nostres treballadors a fer esgotadores jornades de 12 i 14 hores de treball que porta la immediata tuberculosi, en el camí de l'anihilament físic de la nostra clas-

se obrera. A l'ensens, els tiburons de la indústria catalana del textil: Marçot, alcalde de Sabadell; Baró de Terrades, alcalde de Barcelona; germans Muñoz, reis de l'estraperlo dels teixits; Bertran, de Mahresa i els accionistes de la indústria metalúrgica de "Vulcano", "Hispano Suiza", "La Maguinista", els milionaris de la "Companie de Tramvies" de Barcelona, els grans estraperlistes de la xatarra, del ferro i del ciment, amunteguen fortunes fantàstiques.

Mentres, a les fàbriques de Catalunya existeix un percentatge elevadíssim d'obrers i obreres en estat pre i completament tuberculós, resultats de l'esforç físic i la depauperació. Podem calcular l'extensió d'aquesta calamitat franquista, amb l'afirmació de que en les darreres lleves cridades per l'exèrcit franquista, els metges han constatat un 80 per 100 de miyons en estat pretuberculós i d'altres amb la terrible dolència avançada; ho demostra el fet de que els molts sanatoris creats recentment pel franquisme estan curulls de pacients; a l'ensens els jerarques falangistes senten una gran pruija per construir-ne de nous destinant 380 milions de pessetes per fer front a aquesta criminal situació de la classe obrera que demostra els resultats d'una insuficient alimentació i un excés d'esforç físic que ens portarà a una tuberculosi nacional.

D'acord amb llur pública afirmació de: "Primero una Catalunya tuberculosa que una Catalunya republicana", Franco i Falange, fan força tuberculosos i després construeixen alguns sanatoris. Aquest contuberni infracriminal franquista fa morir de miseria als millors fills del nostre poble, però els construeixen molts cenentiris.

El franquisme accentua la fam i la miseria de la classe obrera catalana engegant a l'atur forçós milers d'obrers i obreres de la indústria textil per la manca de cotó, quina minsa quantitat rebuda és distribuïda entre els capitosts falangistes organitzadors de l'estraperlo dels teixits.

Amb l'arbitraria distribució del cotó no solament es condemna a l'atur forçós a milers de famílies obreres, sino que dotzenes de petits fabricants van camí de llur anihilament per veurés obligats a tancar llurs fàbriques amb greu perjudici per l'economia catalana.

Les nostres dones de les oficines i comerços, es veuen obligades a abandonar el treball pel crim de casar-se, impossibilitant-les de cooperar a les despeses de la llar, sense altra sortida que prostituir-se i fer estraperlo mancades de mitjans econòmics per suportar la vida caríssima del franquisme. El nostre jovent no acudeix a les fàbriques pels salaris de fam i la criminal llei d'aprenentatge que els condemna a la incapacitat professional i a l'explotació i talla tota aspiració humana de la joventut, trobant solament solucions de corrupció dintre dels grans sectors de poder que comporta el "viurer" social de Franco i Falange.

Cada dia que passa s'agreuja la situació del camp català anunciant-se una gran disminució de les collites d'oli, fruits secs i patates. La manca de pinsos ha arribat a l'extrem que organismes oficials com l'Escola Agrícola de Caldes de Montbuy han tingut que vendre llur bestiar per no poder mantenir-lo.

Per no tenir un suficient racionament de queviures i els salaris miserables que paguen als treballadors del camp, es creen greus situacions a l'hora de recollir els productes agrícoles. Els valents pagesos de la comarca de Tortosa han dit: "Si el Govern vol olives, que vingui ell a collir-les, en protesta contra els jornals de miseria i l'escas racionament.

Molts massovers i petits propietaris de finques olivaresques de Tortosa s'han unit amb aquesta acció de protesta, manifestant llur descontent per la manca d'olives, pels "cupos" reduïts que el Govern franquista deixa per fer-se ells la vida i especialment contra les requisas de la Fiscalia de Taxes. Els rabassaires, als quals el franquisme ha retornat a les lleis esclavitzadores i expoliadores de la Monarquia arrabassant-los llurs ventatges donades per la República, carregats de impostos, són objectiu dels robatoris dels agents de taxes i de les arbitrarietats de les "Hermandades Agrícolas", nius de lladres i estraperlistes.

SOLAMENT AMB LA UNITAT I LA LLUITA, RECONQUERINT LA REPUBLICA, PODREM DONAR SOLUCIO A TOTS ELS NOSTRES PROBLEMES

Dintre d'aquesta afrosa situació i perspectiva que ens ofereix el règim franquista en aquest hivern, tenim la seguretat de que si ens unim i lluiten més i millor, si estretament agermanats a la resta de pobles hispànics per conquerir la República, augmenten les diades combatives, podem aconseguir millors condicions de vida i donar cada dia cops més forts a Fran-

co i Falange fins encerrar el seu malsit règim.

Es més necessari que mai solidificar la nostra unitat i augmentar l' perit combatiu de tots els antifranquistes, seguint l'exemple dels obrers i obreres de la indústria textil de Manresa i Mataró; dels obrers de les indústries textiles i metalúrgiques de Barcelona; de les lluites heroïques dels nostres guerrillers i braves pagesos. Seguint l'exemple dels 50.000 treballadors vascos en el Primer de Maig de 1947, imitant la gesta magnífica dels obrers de la fàbrica del Gas de Barcelona al mantenir una vaga de 7 dies contra les forces de la Marina, de l'exèrcit, de la policia falangista i les coaccions brutals del Governador Baeza Alegria.

Lluitem més millor perfeccionant els nostres mètodes en l'organització del combat antifranquista, tancant les portes dels nostres Partits i sindicats als provocadors trotsquistes, als agents divisionistes i anti-unitaris.

Els nostres obrers i obreres textiles, organitzats dintre dels valents sindicats clandestins, han de lluitar per aconseguir salari íntegre. No és suficient aquesta almena de tants per cents que les autoritats falangistes paguen per l'atur forçós a la indústria textil, que no arriba ni per menjar un dia a la setmana. Tenim dret a menjar tots els dies pel que hem de desfermar una onada de protestes per assegurar el pa dels nostres fills.

Cal unificar l'acció dels treballadors del textil amb els petits fabricants que veuen amb desgrat els robatoris dels dirigents de llur indústria, per cristallitzar en una protesta general contra la distribució que de la materia prima fa el "Consorti del Cotó" a mans de les autoritats falangistes.

OBRERS!! TREBALLADORS TOTS!! Desfermen un allau de vagues per augmentar el salari, per aconseguir economats a les nostres fàbriques amb queviures a preu de taxa! Per més racionament! Acció unida dels obrers i petits fabricants contra l'atur forçós a la indústria textil! En peu la valenta classe obrera de Catalunya per evitar que Franco i Falange converteixi les fàbriques en horrorosos cementiris! Per la República!

Els obrers del camp de la "Federació Catalana de Treballadors de la Terra" i els pagesos de la "Unió de Rabassaires" deuen unir-se en comitès i aportar llur esforç a la lluita de tots els obrers industrials i la resta de les forces antifranquistes, fins arribar a crear al camp i a la ciutat un clima de lluites reivindicatives parcials i ininterrompudes que faran trontollar els fonaments del règim franquista.

Cal lluitar estretament agermanats en la defensa de llurs interessos agrícoles fent front enèrgicament a les comissions de requisa, contra els lladres de les "Hermanades Agrícoles", exigint més "cupos" dels productes que es consumeixen, per més racionament i més salari pels treballadors del camp. Imitant l'exemple dels valents pagesos de Tortosa! Més accions combatives, més protestes contra el franquisme! Per la legislació del Govern de la Generalitat! Per la República!

ELS AMICS DE PRIETO, ENEMICS DE CATALUNYA

Les forces reaccionàries internacionals estan posant en joc tots els seus agents per impossibilitar que la República sigui l'únic règim que es donguin els pobles hispànics després de la desfeta franquista. Els imperia-listes americans, apoiats per Bevin, utilitzen a Prieto i alguns grups de monàrquics, com a partantveus de llur política antidemocràtica per tal d'aconseguir que les forces democràtiques capitulin i acceptin una "solució" en la que els criminals de guerra falangistes i el franquisme en general, basin de camisa.

Prieto i els seus acòlits monàrquics, no poden donar res als pobles hispànics més que, al igual que el franquisme, continuar amb la fam i la misèria i convertir-nos en una colònia dels americans. Els problemes econòmics i polítics del nostre poble, solament poden ésser solucionats amb la reinstauració de la República, amb la participació en la direcció del país de les masses democràtiques i fonamentalment amb l'aportació de la classe obrera, columna vertebral de la nació.

La solució compromissària de Prieto i els monàrquics deixaria igual la campanya de terror contra el poble. Enlairant la puènta bandera de l'anticomunisme, igual que Franco, vauriem els mateixos botxins dirigir l'aparell repressiu, no contra els falangistes amaratats de sang, sino contra els obrers i els pagesos, contra els intel·lectuals i tothom que maldés per les llibertats democràtiques.

S'afirmaria i s'apropiaria nacional contra Catalunya, Euzkadi i Galícia,

quines llibertats foren tradicionalment perseguides per la Monarquia i trobaren en Prieto un dels pitjors enemics.

A Catalunya tenim capituladors i amics de Prieto. L'anomenat "Comité Permanent de la Democràcia", fill d'"Aliança de Forces Democràtiques" i el fantasma del "Consell de la Democràcia"; reuneix en la lluita contra les institucions republicanes, totes les aspiracions capituladores i compromissàries d'alguns dirigents cenetistes, els traïdors i espies del POUM, confidents de la policia com Trilles i Lanenós, el intel·lectual desertor de la nostra guerra que presideix el "Consell de la Democràcia", i el reaccionari "Moviment Socialista Català" de conegudes relacions amb els botxins falangistes Polo i Quintela.

Front aquest conglomerat de capitulació i entrega de la resistència catalana, que és el "Comité Permanent", on hi han algunes persones honrades que deuen abandonar-lo urgentment si no volen ésser confosos amb totes aquestes desferres de la política, se hi troba el Partit Socialista Unificat, Esquerra Republicana, la UGT de Catalunya, la Unió de Rabassaires i molts obrers cenetistes emmarcats en els comités CNT-UGT-PSU i moviments unitaris que mantenen llur fidelitat a la República i a les tradicions lliberals i democràtiques del nostre poble.

Les forces anticapituladores i republicanes són més fortes que els entreguistes i compromissaris i si ens unim estretament i orientem a tots els patriotes de Catalunya en el combat continuant contra el franquisme, ben aviat aconseguirem els fruits de la nostra victòria.

El Partit Socialista Unificat crida l'atenció dels greus perills que amenacen els pobles hispànics i la nostra Catalunya, amb els conciliàbuls i intrigues de Prieto i el monàrquic Gil Robles amb el validament del laborista Bevin i de l'entronc que tenen totes aquestes activitats antidemocràtiques amb la política d'agressió i d'aplegament als cercles reaccionaris d'arreu del món sota la inspiració i guiatge del imperialisme nord-americà, contra la política de pau de la Unió Soviètica i les noves democràcies.

Cridem a la unitat amb el PSU, a tots els obrers de la UGT i de la CNT; a tots els republicans d'Esquerra Republicana, d'Estat Català, d'Acció Catalana i Unió Democràtica, a la Unió de Intelectuals Catalans; als pagesos de la Unió de Rabassaires i la Federació Catalana de Treballadors de la Terra; a les dones i el jovent per reconquerir la República que portarà la pau, el benestar i la solució dels nostres anhels nacionals dintre de la Federació Democràtica dels pobles hispànics, a que tenim dret després de tants anys de sofrir la calamitat nacional del franquisme, el qual ens les arrabassà amb llur criminal sublecció.

PER UN GOVERN DE CONCENTRACIÓ REPUBLICANA I ANTI-FRANQUISTA! DEL CONSELL CENTRAL DE LA RESISTENCIA!!

Cedint a la pressió dels imperialistes estrangers, el senyor Albornoz ha constituït i manté un Govern republicà homogeni que, mancat de la participació de la classe obrera i de altres forces democràtiques, és un organisme simbòlic que deixa el camp lliure a Prieto i els capituladors.

Solament un Govern en el que estigun representades totes les forces republicanes i antifranquistes, amb les diferents nacionalitats i, en el qual la classe obrera tingui la representació que li correspon, pot dirigir amb èxit la lluita contra Franco i Falange, fent fracassar les maniobres de la capitulació.

Unim-se en defensa de les institucions republicanes i exigim la formació d'un Govern de concentració republicana i antifranquista!!

El Partit Socialista Unificat crida a totes les organitzacions que defensaren la República a unir-se per tal d'acabar amb la disprecció dels nostres esforços que, millor orientats i unificats, ajudaran enormement a la desfeta franquista.

Constituïm el Consell Central de la Resistencia que sota la direcció del Govern de la Generalitat orienti i estimuli la lluita de tots els patriotes catalans!!

Cridem a tots els obrers, pagesos, intel·lectuals i tothom antifranquista, a formar Consells de la Resistencia a tots els llocs de treball,

carrers i districtes; a totes les viles, pobles i comarques de Catalunya. Als valents sindicats clandestins a enfortir els comitès de fàbrica CNT-UGT-PSU empenyent les lluites reivindicatives de la classe treballadora; a ésser el motor que impulsi els Consells de la Resistència. Cridem als comitès unitaris d'arreu de Catalunya a transformar-se en veritables Consells de la Resistència mitjançant la lluita i l'activitat diària en la defensa dels interessos dels obrers industrials i agrícoles de llurs contrades.

El Partit Socialista Unificat s'adreça a tots els patriotes per intensificar la lluita per salvar als patriotes Angel Carrero, Númen Mestres, Wilson Batlle, Arias, Puigdemunt, Salvador Casí, Valverde, Rius, Piera i demés companys en greu perill d'ésser assassinats, i per acabar amb les tortures i apallissaments dels patriotes detinguts per la policia franquista. Per l'amnistia dels nostres empresonats!

Enviem més lletres particulars i collectives dels organismes unitaris, dels comitès de Resistència, dels CNT-UGT-PSU als membres de les Nacions Unides demanant llur intervenció per salvar als patriotes en perill de mort; a les emissions en castellà de Radio París i Radio Londres demanant llur participació en la defensa dels nostres empresonats; a les autoritats militars i eclesiàstiques fent-lis avinent dels crims que els falangistes preparen i exigint llur intervenció, car de lo contrari, contrauran responsabilitats que el nostre poble mai oblidarà.

EN PEU TOTS ELS CATALANS PER ALLIBERAR-NOS DEL JOU FRANQUISTA!

Patriotes tots!

Catalunya sempre ha estat plena d'heroisme en la defensa de la llibertat de tots els pobles hispànics i de llurs sentiments nacionals.

Continuem les gestes heroïques del guerriller Bach de Roda, dels Presidents Casanova, Macià i Companys; dels herois de la lluita antifranquista Girabau i Serrat! Tremolem la senyera de les gestes dels nostres Segadors, la senyera de les lluites contra el despotisme borbònic!

La Catalunya de les accions magnífiques del Segre i de l'Ebre, la dels heroics vaguistes de Mataró, Manresa i Barcelona gloria i grandesa de la nostra terra; tornarà a revivre fins ensorrar el règim d'opressió franquista; perquè com ha dit la gran dirigent dels pobles hispànics Dolors Ibarruri: "La grandesa i l'heroisme dels nostres pobles es manifesten sempre que és necessari per salvar Espanya de la ignominia, defensar la llibertat i la independència nacional i assegurar la pervivència de la Patria".

ANTIFRANQUISTES!!

Contra la calamitat nacional falangista!

Davant d'un hivern de fam i misèria! Més pa! Més salari!

Per un Consell Central de la Resistència!

Per l'amnistia dels nostres empresonats! Prou penes de mort!

Visca la unitat combatent de tots els catalans!

Visca la unitat de la classe obrera, de la CNT, UGT i el PSU!

Visca les lluites heroïques dels nostres guerrillers!

Visca les vagues triomfants dels nostres obrers!

Visca Catalunya!

Visca la República!

Delegació del Comité Central del P.S.U. de Catalunya

Barcelona 10 de Novembre de 1947